

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.394
din data de 22.10.2012**

Dosar nr. 102/2012

Petiția nr. 1587/29.03.2012

Petent: G. N. C.

Reclamat: Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Bacău

Obiect: refuzul de a încheia un contract de prestări servicii medicale cu petentul.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților.

I.1.1 G. N. C.

I.1.2 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.1.3 Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Bacău loc. ..

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petentul declară că este medic de medicină generală (medic de familie), iar partea reclamată, refuză să încheie un contract de furnizare de prestări servicii, pe motivul lipsei din partea petentului a unui rezidențiat efectuat.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresele înregistrate cu nr.1587/18.04.2012, domnul *G. N. C.* este invitat în calitate de petent, pentru datele de 15.05.2012. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresele înregistrate cu nr.1877/18.04.2012, a fost citată *Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Bacău* în calitate de reclamată, prin reprezentant, pentru datele de 15.05.2012. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Sușținerile petentului

4.1 Petentul susține că este medic de medicină generală, asimilat pregătirii unui medic de familie potrivit legilor în vigoare, iar partea reclamată, nu dorește să încheie un acord/contract de furnizare de servicii cu cabinetul său. Motivul invocat de partea reclamată fiind acela că, petentul nu are efectuată pregătirea medicală și sub forma de rezidențiat.

4.2 Petentul a absolvit în anul 1995 Facultatea de Medicină din cadrul Universității Ovidius din orașul Constanța, iar în perioada imediat următoare, a fost încadrat în calitate de medic stagiar în cadrul Spitalului Municipiului Onești.

4.3 “În perioada anului 1997, în urma repartiției primite, am profesat în calitate de medic medicina generală având drepturi depline în cadrul dispensarului comunal B., Județul Bacău. După o întrerupere de activitate medicală în anul 2009, mi-am demarat procedura de reluare a activității în calitate de medic, susținând un examen în fața membrilor unei comisii formate din membrii ai Colegiului Medicilor, promovând în consecință „. În urma promovării examenului, petentul declară că a întreprins toate diligențele pentru a putea încheia un contract de furnizare de servicii medicale cu partea reclamată, pentru a înființa un cabinet medical. În data de 21 iulie 2010, petentul a depus la partea reclamată, cererea de evaluare a cabinetului medical individual, anexând și actele și înscrierile solicitate, iar aceasta a emis nota de refuz a dosarului pentru evaluare. Petentul consideră că, nota de refuz, contravine Legii nr. 165/2010, privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006, privind reforma în domeniul sănătății. Articolul 60 lit d-e din lege în opinia petentului precizează semnificația termenilor și noțiunilor pentru fiecare categorie de medici de familie, în cadrul căreia se încadrează și petentul “ medic de medicină generală absolvent al facultății de medicină sau pediatrie din România, promoție anterioară anului 2005, care nu a dobândit calificarea de medic specialist, dar a întrunit condițiile de exercitare a profesiei în baza prevederilor anterioare prezentei legi, beneficiază și titularii diplomei de medic, obținută anterior anului 2005 în străinătate și echivalată în România, care nu au dobândit calificarea de medic specialist, dar au întrunit condițiile de exercitare a profesiei în baza prevederilor anterioare prezentei legi “. “Astfel am introdus acțiune la Tribunalul Bacău-secția contencios administrativ, unde nu mi s-a dat câștig da cauză nici după recursul formulat la Curtea de Apel Bacău”.

Sușținerile părții reclamate

4.4 Partea reclamată declară faptul că petentul a depus o cerere la CAS Bacău, pentru evaluarea sa, cu scopul deschiderii unui cabinet medical, individual de *medicină generală*. “Acest lucru, nu necesită încheierea de contracte de furnizare de servicii medicale între părți, petentului explicându-i-se și faptul că nu întrunește condițiile cerute pentru intrarea în relație contractuală pe specialitatea medic de familie cu CAS Bacău”.

4.5 Petentul în opinia părții reclamate, omite condiția de bază stabilită de către legiuitor, pentru medici absolvenți ai unor promoții anterioare anului 2005. Aceștia trebuie să dobândească potrivit legilor, "calificarea de *medic specialist*".

"Petentul, întrunind condițiile de exercitare a profesiei în baza prevederilor anterioare prezentei legi, dar nu ca medic specialist. Calificarea de medic specialist fiind dobândită potrivit legii doar prin finalizarea programului de rezidențiat, condiție pe care, petentul nu o îndeplinește conform legilor în vigoare". "Art. 64 din Legea nr.95/2006 alin 2) începând cu promoția 2005 de absolvenți licențiați ai instituțiilor de învățământ superior medical, competențele profesionale în specialitatea medicină de familie se dobândesc numai prin rezidențiat, alin 3) medicii de medicină generală prevăzuți la art.60 lit.d) care furnizează servicii de *asistență medicală primară* în sistemul asigurărilor sociale de sănătate, își pot continua activitatea în aceleași condiții și după această dată". În consecință, situația prezentată nu încalcă nici un element în ce privește discriminarea, petiția prezentată facând și obiectul dosarului Tribunalului Bacău, instanța respingându-i acțiunea formulată de petent și după recursul formulat împotriva primei sentințe civile.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul CNCD reține că, petiția așa cum a fost formulată relevă o situație în care, partea reclamată nu dorește să încheie cu petentul, un contract de prestări servicii medicale, în vederea deschiderii unui cabinet medical(individual).

Relativ la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la una dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul Director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de

discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâțul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.)

Reiterând că natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și un criteriu interzis invocat de persoana care se consideră discriminată, Colegiul observă că un raport de comparabilitate, nu poate fi stabilit în prezenta speță. În cauză nu sunt prezentate indicii de natură a prezuma că, un criteriu interzis stipulat de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicata a constituit un obiter dictum în efectuarea actelor procedurale ce țin de noțiunea de cercetare a actelor de acuzație infracțională. O atare prezumție ar fi trebuit să permită cel puțin a se presupune că între un criteriu interzis și acțiunile părții reclamate ar exista un raport de cauzalitate ce ar determina un tratament mai puțin favorabil aplicabil unor situații comparabile.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art. 2 alin. 1 Ordonanței de Guvern nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată

2. Clasarea dosarului

3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte

4. O copie a hotărârii se va transmite părților

a) G. N. C.

b) Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Bacău loc. Bacău, str. Mărășești, nr. 13, Județul Bacău

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI TEODORA - Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA- Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Intocmit: R. O.-Serviciul Asistență Colegiul Director

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.